

(Kort bemærkning).

Ole M. Nielsen (KRF):

Jamen jeg mener, det er klart, at der skal betales for det her. Det her er ikke mere udspecificeret, fordi vi mener, at det er regeringens opgave at gå hen og finde den bedst mulige måde at gøre det på, og det er ikke veteranog ligesom det, der startede for 100 år siden, vi vil have; det er et moderne tog.

Så vil jeg gerne komme tilbage til tingene i min ordførertale. Det er da klart, at der skal betales for det, ligesom der skal betales for al jernbanedrift i Danmark. Der er ingen jernbanedrift i Danmark, der giver overskud, så det er da klart, at man skal det. Men regeringen spurgte heller ikke Folketingets flertal, om man ville være med til at nedlægge ruten i sin tid, selv om man indkasserede underskuddet, for at sige det sådan, altså forbedrede sit regnskab ved at nedlægge ruten.

Vibeke Peschardt (RV):

Hr. Arne Melchior har næsten taget ordene ud af munden på mig, for jeg var så enig, så enig i alt, hvad han sagde.

Men jeg vil starte med at slå fast, at vi var kede af at være med til at nedlægge ruten Gedser-Berlin, da det skete for snart 3 år siden. Den gav bare et tornende underskud. Samtidig med at den gjorde det, stillede regeringen og trafikministeren og Folketingets øvrige partier, de fleste af dem i hvert fald, store krav til DSB om besparelser, og så fandt man altså en besparelse.

Spørgsmålet er nu, om man skal genoprette den rute. Jamen det ser vi da gerne at man gør. Når vi ikke kan støtte det nuværende forslag, eller når vi direkte afviser det, er det, fordi der ikke er finansiering i det, fordi Folketingets partier gang på gang står her på talerstolen og udskriver regninger. Vi hørte også nogle udskrevet i går på metron; der skulle laves flere stationer, uden at man sagde, hvor pengene skulle komme fra. Der skal købes flere tog. Der skal laves flere ledningsnet. I det øjeblik man kommer hen til snorene, ja, så er der ingen, der vil deltage i finansieringen.

Det, jeg var mest enig med hr. Arne Melchior i, var, at jeg synes, man skal udbyde den her rute. Lad os så se, hvem der vil byde på den. Vi afviser i hvert fald begge forslag.

Thorkild B. Fransgaard (FP):

Nu har vi lige behandlet et lovforslag, L 85, om, at DSB skal drives som en selvstændig virksomhed. Derfor vil vi ikke være med til at pålægge DSB nye ruter, ruter, der giver underskud, noget, som skatteborgerne må betale, og samtidig bliver der tale om store udgifter til nye tog.

Hvis der skal oprettes en sådan ny rute, må det bero på, at vi får en indstilling fra DSB, en indstilling, der samtidig fremviser nogle prognoser om, at der er brug for ruten, og sidst, men ikke mindst, at den ikke giver underskud, og samtidig, at DSB kan holde de udgifter, der skal bruges til nye tog, inden for det budget, de har.

Men nu forstår jeg på Kristeligt Folkepartis ordfører, at det slet ikke er DSB, der hentydes til i lovforslaget, men at der er andre, der kan oprette ruten igen. Hvis det er tilfældet, kan vi selvfølgelig bakke det op.

Vi har jo også lige vedtaget en lov, der siger, at der er andre, der kan bruge de skinner, som vi har, og derfor er der da mulighed for, at der er andre operatører, der kan se en fordel ved at oprette en sådan rute. Og hvis der er nogen, der har lyst til det, jamen så kan vi da ikke have noget imod det; det vil vi da fuldt ud bakke op.

Hvis det er det, Kristeligt Folkeparti mener med det, så kan de regne med vores støtte, men som vi har forstået lovforslaget, var der tale om, at regeringen ville have, at DSB skulle oprette ruten, og det kan vi ikke gå ind for.

Ole M. Nielsen (KRF):

Det var jo så dejligt af ministeren at få at vide, hvilke partier der var ansvarlige her i Folketinget. Det holdt jo ikke så længe med det ene og det andet. Det blev jo også lidt blakket. Så er der kun Fremskridtspartiet tilbage, som sådan er rigtig ansvarlige. Det nævnte ministeren nu slet ikke, men det må så være konsekvensen.

Så er dette jo blevet en lidt interessant diskussion, for jeg troede da, at når vi lavede lov om banestyrelsen og lavede DSB til et selvstændigt selskab, så var det noget, vi mente alvorligt, og når vi snakkede udliciteringer, så var det så noget, vi mente noget med, og også, at udlicitering betyder, at det er noget, vi skal betale for.

Altså, når jernbanedriften ikke kan gå rundt, så er det jo ikke noget med, at man kan få penge for at udlicitere, så skal man selvfølgelig betale for det, og det er det, Folketinget her skal blive enige om: Hvor meget vil man betale for